ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK
# JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. 3. 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Skalské a soudců přísedících Ing. Luboše Buzka a Jiřího Přečka

**takto:**

Obžalovaný
**Marek M.**, xxx, trvale bytem xxx,

**je vinen, že**

jako jediný jednatel společnosti KARVISOLAR, s. r. o., IČ: 04047320, se sídlem na adrese Komenského č. p. 629, 735 81 Bohumín (dále jen „společnost KARVISOLAR“), uzavřel jejím jménem dne 27. 7. 2016 s Úřadem práce - Krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Karviná, IČ: 72496991, se sídlem na adrese Tř. Osvobození 1388/60a, 735 06 Karviná-Nové Město (dále jen „Úřad práce v Karviné“), dohodu o vyhrazení společensky účelného pracovního místa a poskytnutí příspěvku spolufinancovaného ze státního rozpočtu a Evropského sociálního fondu č. KAA-SZ-114/2016, na jejímž základě se Úřad práce v Karviné jako poskytovatel zavázal poskytnout společnosti KARVISOLAR příspěvek na vyhrazené společensky účelné pracovní místo pro uchazeče o zaměstnání Valerii K. na pozici „obsluha solárního studia“ s místem výkonu práce ve společnosti KARVISOLAR, Mlýnská č.p. 788/1, Fryštát, 733 01 Karviná 1, se sjednaným trváním pracovního poměru od 1. 8. 2016 na dobu neurčitou s týdenní pracovní dobou v trvání 40 hodin, a to ve výši prostředků vynaložených na mzdu nebo plat této zaměstnankyně, včetně pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které společnost KARVISOLAR jako zaměstnavatel za sebe odvedla z vyměřovacího základu této zaměstnankyně, v maximální výši 13.000 Kč měsíčně a se splatností do 30-ti kalendářních dnů po předložení výkazu označeného jako „Vyúčtování mzdových nákladů –

SÚPM“ a doložení pracovní smlouvy uzavřené mezi společností KARVISOLAR a Valerií K., a v úmyslu neoprávněně získat na základě výše uvedené dohody předmětné příspěvky

1. doručil dne 29. 9. 2016 a 3. 10. 2016 prostřednictvím datové schránky společnosti KARVISOLAR na Úřad práce v Karviné výkaz označený jako „Vyúčtování mzdových nákladů - SÚPM vyhrazené za měsíc 08 rok 2016“, v němž deklaroval, že hrubá mzda Valerie K. činí 10.522 Kč a odvod pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které společnost KARVISOLAR za sebe odvádí z vyměřovacího základu, činí 3.578 Kč,

2. doručil dne 27. 10. 2016 prostřednictvím datové schránky společnosti KARVISOLAR na Úřad práce v Karviné výkaz označený jako „Vyúčtování mzdových nákladů - SÚPM vyhrazené za měsíc 09 rok 2016“, v němž deklaroval, že hrubá mzda a odvod pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které společnost KARVISOLAR za sebe odvádí z vyměřovacího základu Valerie K., činila z důvodu nemoci 0 Kč, a náhrada mzdy za dočasnou pracovní neschopnost vyplacenou Valerii K. činila 2.080 Kč,

3. prostřednictvím datové schránky společnosti KARVISOLAR na Úřad práce v Karviné doručil dne 29. 11. 2016 výkaz označený jako „Vyúčtování mzdových nákladů - SÚPM vyhrazené za měsíc 10 rok 2016“, v němž deklaroval, že hrubá mzda a odvod pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které společnost KARVISOLAR za sebe odvádí z vyměřovacího základu Valerie K. činila z důvodu nemoci 0 Kč,

4. prostřednictvím datové schránky společnosti KARVISOLAR na Úřad práce v Karviné doručil dne 30. 12. 2016 výkaz označený jako „Vyúčtování mzdových nákladů - SÚPM vyhrazené za měsíc 11 rok 2016“, v němž deklaroval, že hrubá mzda a odvod pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které společnost KARVISOLAR za sebe odvádí z vyměřovacího základu Valerie K. činila z důvodu nemoci 0 Kč,

5. doručil dne 31. 1. 2017 prostřednictvím datové schránky společnosti KARVISOLAR na Úřad práce v Karviné výkaz označený jako „Vyúčtování mzdových nákladů - SÚPM vyhrazené za měsíc 12 rok 2016“, v němž deklaroval, že hrubá mzda Valerie K. činí 11.000 Kč a odvod pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které společnost KARVISOLAR za sebe odvádí z vyměřovacího základu, činí 3.740 Kč,

6. doručil dne 28. 2. 2017 prostřednictvím datové schránky společnosti KARVISOLAR na Úřad práce v Karviné výkaz označený jako „Vyúčtování mzdových nákladů - SÚPM vyhrazené za měsíc 01 rok 2017“, v němž deklaroval, že hrubá mzda Valerie K. činí 13.341 Kč a odvod pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které společnost KARVISOLAR za sebe odvádí z vyměřovacího základu, činí 4.536 Kč,

přičemž ve všech případech Marek M. tímto způsobem prohlásil, že výše uvedené údaje jsou pravdivé a že hrubá mzda za Valerii K. za uvedený měsíc, v uvedené výši a za vykonaný druh práce v uvedeném místě byla Valerii K. zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena nejpozději v den doručení tohoto výkazu Úřadu práce v Karviné, a dále, že pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které společnost KARVISOLAR jako zaměstnavatel za sebe odvádí z vyměřovacího základu této

zaměstnankyně za uvedený měsíc a v uvedené výši, byly odvedeny nejpozději v den doručení uvedeného výkazu Úřadu práce ČR,

přestože mu bylo známo, že zaměstnankyně Valerie K. nevykonávala v předmětném období v souladu s touto dohodou uvedený druh ani místo výkonu práce, a jelikož nepravdivost předložených výkazů za měsíce srpen 2016 až leden 2017 nebyla Úřadu práce v Karviné známa, vyplatil tento úřad ve prospěch bankovního účtu č. 115-22510247/0100 majitele společnosti KARVISOLAR dne 18. 10. 2016 částku 13.000 Kč, dne 11. 11. 2016 částku 2.080 Kč, dne 8. 2. 2017 částku 13.000 Kč a dne 10. 3. 2017 částku 13.000 Kč, tedy celkem 4 příspěvky v celkové výši 41.080 Kč, čímž Marek M. způsobil poškozenému Úřadu práce v Karviné na neoprávněně přijatých příspěvcích škodu v celkové výši 41.080 Kč, když z této částky 17,62 %, tj. 7.238,30 Kč, bylo uhrazeno ze státního rozpočtu ČR a 82,38 % z této částky, tj. 33.841,70 Kč, bylo uhrazeno z Evropského sociálního fondu,

**tedy**

**jednak**
v žádostech o poskytnutí příspěvku uvedl nepravdivé údaje,

**jednak**
v dokladech uvedl nepravdivé údaje vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie, a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu,

**tím spáchal**

**jednak**
přečin **dotačního podvodu** podle **§ 212 odstavec 1** trestního zákoníku, ve znění před novelou provedenou zákonem č. 315/2019 Sb. účinnou od 1. 12. 2019,

**jednak**
přečin **poškození finančních zájmů Evropské unie** podle **§ 260 odstavec 1** trestního zákoníku, ve znění před novelou provedenou zákonem č. 315/2019 Sb. účinnou od 1. 12. 2019,

**a odsuzuje se**

podle § 67 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 68 odstavec 1, odstavec 2 a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku **se ukládá úhrnný peněžitý trest ve výměře 200 celých denních sazeb po 250 Kč, to je celkem 50 000 Kč.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému Úřadu práce ČR, krajská pobočka Ostrava, Zahradní 368/12, majetkovou škodu ve výši 41 080 Kč.

**Odůvodnění:**

1. Na základě dokazování, které bylo provedeno jak v přípravném řízení, tak u jednotlivých hlavních líčení, byl jednoznačně prokázán skutkový děj přesně popsaný ve výrokové části

rozsudku. Bylo prokázáno, že obžalovaný Marek M. jako jediný jednatel společnosti KARVISOLAR, s.r.o. se sídlem v Bohumíně, uzavřel dne 27.7.2016 s Úřadem práce – Krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Karviná, dohodu o vyhrazení společensky účelného pracovního místa a poskytnutí příspěvku spolufinancovaného ze státního rozpočtu a Evropského sociálního fondu, na jejímž základě se Úřad práce v Karviné jako poskytoval zavázal poskytnout společnosti KARVISOLAR příspěvek na vyhrazené společensky účelné pracovní místo pro uchazeče o zaměstnání – Valerii K., a to na pozici „obsluha solárního studia" s místem výkonu práce ve společnosti KARVISOLAR, Mlýnská 788/1, Karviná – Fryštát, se sjednaným trváním pracovního poměru od 1.8.2016 na dobu neurčitou s týdenní pracovní dobou v trvání 40 hodin. Následně v době od 29.9.2016 do 28.2.2017 prostřednictvím datové schránky společnosti KARVISOLAR doručil na Úřad práce v Karviné výkaz označený jako „Vyúčtování mzdových nákladů" za příslušný měsíc a v těchto jednotlivých dokladech obžalovaný prohlásil, že všechny uvedené údaje jsou pravdivé a hrubá mzda Valerii K. za uvedený měsíc v uvedené výši a za vykonaný druh práce v uvedeném místě byla skutečně vyplacena, přestože mu bylo známo, že tato zaměstnankyně v předmětném období nevykonávala v souladu s touto dohodou uvedený druh ani místo výkonu práce. Vzhledem k tomu, že Úřadu práce v Karviné tyto nepravdivé skutečnosti nebyly známy, vyplatil tento úřad ve prospěch bankovního účtu společnosti KARVISOLAR celkem 4 příspěvky v celkové výši 41.080 Kč, přičemž část těchto příspěvků ve výši 17,62% byla uhrazena ze státního rozpočtu ČR a zbytek do této částky byl uhrazen z Evropského sociálního fondu.

2. **Obžalovaný Marek M.** se ke sdělenému obvinění vyjádřil jak v přípravném řízení, tak také u hlavního líčení dne 6.9.2022, kdy vytýkanou trestnou činnost zcela popřel. Na svou obhajobu uvedl, že se žádného podvodu nedopustil, nic účelově a úmyslně neudělal a s tvrzením obžaloby jednoznačně nesouhlasí. Dle jeho názoru byla mzda Valerii K. vyplacena dle pracovní smlouvy a zcela v souladu s dohodou s úřadem práce a rovněž tato pracovnice měla splněn úvazek ve výši 40 hodin týdně. Stejně tak byly správně a včas odvedeny odvody vůči státu a rovněž kontrola úřadu práce, která v této souvislosti byla provedena, neshledala žádné pochybení. K součinnosti v rámci kontroly úřadu práce byla zpravomocněna paní J., která také kontrolujícímu orgánu neuvedla, že by výkazy byly špatně nebo že by místo výkonu práce paní K. nesouhlasilo s uzavřenou dohodou. Byla to právě paní J., která vše ohledně příslušné dotace pro zaměstnankyni Valerii K. za firmu KARVISOLAR vyřizovala. Dále na svou obhajobu také uvedl, že žádost o dotaci byla v té době podávána celkem na dvě osoby, kdy jedna osoba byla úřadem práce zamítnuta a dotace byla přiznána a následně uzavřena dohoda právě na osobu Valerie K. Další podstatnou věcí dle jeho názoru je skutečnost, že po dobu téměř tří měsíců, kdy byla paní K. na nemocenské, nebyla dotace pobírána a v přehledech byla řádně vyčíslena nula, neboť si byl vědom toho, že po dobu nemocenské této pracovnice žádnou dotaci pobírat nemůže. Je tedy zřejmé, že o žádný podvod se jednat nemohlo. Připustil, že pochybil pouze v tom, že nepožádal úřad práce o změnu pracovního místa v okamžiku, kdy Valerie K. nastoupila do solárního studia do Orlové na adrese Masarykova třída 752 (a to poté, kdy se vrátila z nemocenské). Paní K. na tomto místě vykonávala stejnou pracovní pozici se stejnou pracovní náplní ve stejné společnosti KARVISOLAR a se stejným úvazkem 40 hodin týdně, došlo pouze ke změně místa výkonu její práce a tuto skutečnost si v dané době opravdu neuvědomil. Připustil rovněž, že Valerie K. v době, kdy pracovala v solárním studiu, vypomáhala také jako pomocná síla v restauraci Xxx v Dolní Lutyni. Tam ale pracovala na dohodu o provedení práce u jiné firmy a její úvazek byl pouze částečný. Hlavní pracovní poměr měla v solárním studiu, měla ho uzavřen na firmu KARVISOLAR s úvazkem 40 hodin týdně. Práce v solárním studiu není fyzicky náročná, což byl také jeden z důvodů, proč práci v solárním studiu přijala.

K jednotlivým dotazům u hlavního líčení obžalovaný uvedl, že v inkriminované době byl jediným jednatelem společnosti KARVISOLAR, s.r.o. a kromě toho působil ještě asi v dalších 5 – 6 firmách, měl okolo 100 zaměstnanců. Většina těchto firem provozovala solární studia, některá také fitness centra a restauraci. V solárním studiu, kde pracovala paní Valerie K., byla pevná pracovní doba, kterou avšak přesněji specifikovat nedokázal. Solární studia tehdy měla na starosti paní J. a podklady, pokud jde o mzdy, připravovala účetní. Pokud jde o práci Valerie K. jako pomocné síly v kuchyni v restauraci Xxx, k tomu obžalovaný uvedl, že u pomocné síly se netrvá na její přítomnosti po celou dobu otevření restaurace, ale spíše jde pouze o výpomoc přes nejfrekventovanější dobu, zejména přes obědy. Dle jeho názoru ani v restauraci paní K. celou směnu nikdy nebyla. Nejvíce lidí je potřeba v obědové době, tj. od jedenácté do čtrnácté hodiny. Valerie K. tam jako pomocná síla nebyla každý den, měli rozepsané směny. Pokud je v restauraci zaměstnán pracovník na hlavní pracovní poměr, pak má tzv. krátký a dlouhý týden. Pracovní pomocné síly ale chodí pouze na nejvytíženější dobu, kdy mají rozepsané směny. K dotazu obžalovaný také poměrně detailně popsal činnost pracovnice v solárním studiu. I v solárním studiu se pracovnice střídaly, většinou to byly brigádnice a dle jeho názoru paní Valerie K. byla v té době jedinou pracovnicí, která tam byla zaměstnána na hlavní pracovní poměr, zbytek byl na dohodách.

3. Jak v přípravném řízení, tak také u jednotlivých hlavních líčení byla k věci vyslechnuta řada svědků, převážně zaměstnanců restaurace Xxx v Dolní Lutyni, ale také některé pracovnice, které zajišťovaly obsluhu solárních studií.

4. U hlavního líčení dne 5.1.2023 byly vyslechnuti svědci Kateřina J., Jiří H., Hana K., Marcela M., Aneta K., Valerie K. a Zdeňka V.

**Svědkyně Kateřina J.** již v současné době v restauraci Xxx nepracuje, a to asi po dobu 5 let. Byla zde zaměstnána patrně do roku 2017 a pracovala zde 2 roky. Její pracovní náplní byla činnost pokojské a rozvoz pizzy. S ostatními zaměstnanci sice do styku přicházela, ale bližší informace o nich nemá. Valerii K. zná jako kolegyni z práce a ví, že dělala pomocnou sílu v kuchyni. O tom, že by měla tato pracovnice současně vykonávat obsluhu solárního studia svědkyni není nic známo. Ví, že si paní K. stěžovala na nějaké zdravotní problémy, někdy tam byla a někdy ne. Nepamatuje si však, zda a jak dlouho byla nemocná, je už to dlouhá doba. Dle její výpovědi byla restaurace otevřena každý den, a to i o víkendech a pomocné síly chodily do práce ve stejnou dobu jako ona sama, tedy na 10.00 hodin. Nikdy se nezajímala o to, jakou konkrétní pracovní dobu pomocné síly měly.

**Svědek Jiří H.** pracoval v restauraci Xxx jako kuchař a uvedl, že na jedné směně byli v kuchyni dva kuchaři, jedna pomocná síla a jedna pracovnice k myčce. Paní Valerii K. z práce zná, kdy tato vykonávala funkci pomocné síly v kuchyni. Jednotliví pracovníci měli tzv. krátký a dlouhý týden. Krátký týden znamená, že v tomto pracovním týdnu jsou pouze dva pracovní dny, a to konkrétně středa a čtvrtek. Dlouhý pracovní týden se skládá z pěti pracovních dnů, tj. pondělí, úterý, pátek, sobota a neděle. Stejná pravidla se vztahovala také na pomocné síly, které byly v kuchyni celý den. Restaurace byla otevřena už od snídaně, tj. od 7.00 hodin a zavíralo se ve 22.00 hodin a pomocné síly tam byly celou dobu. Nebylo to pouze tak, že by pomocná síla byla v kuchyni pouze na výpomoc přes tu dobu nejvytíženější, např. přes oběd nebo večer. Ať už se jednalo o jakýkoliv týden, krátký nebo dlouhý, pomocná síla byla v kuchyni celou dobu, kdy přicházela většinou na devátou hodinu ranní nebo maximálně na desátou. Jako pomocné síly se u něj na směně střídaly paní K. s paní Vokůrkovou. Svědkovi není známo nic o tom, že by Valerie K. v té době

pracovala ještě někde jinde.

**Svědkyně Marcela M.** pracovala v inkriminované době v restauraci Xxx na pozici provozní a pracovní poměr zde ukončila v květnu 2019. Jako provozní přicházela do styku s jednotlivými zaměstnanci a zná také paní Valerii K. Tato byla zaměstnána jako pomocná síla v kuchyni a pracovala jako všichni, tedy krátký – dlouhý týden. Neví, zda tato pracovnice byla zaměstnána na dohodu o provedení práce nebo na hlavní pracovní poměr. Také jí není nic známo o tom, že by v inkriminované době paní K. pracovala i v nějakém solárním studiu a osobně si myslí, že tomu tak nebylo. Ke konkrétnímu dotazu potvrdila, že u pomocných sil v kuchyni byl nástup do práce mezi sedmou až osmou hodinou a byly tam až do zavírací doby, tj. do 22.00 hodin. Vedle paní K. v té době vykonávala práci pomocné síly v kuchyni také paní V. a vzájemně se na směnách střídaly.

**Svědkyně Hana K.** v inkriminovaném období i v období následném působila ve firmě KARVISOLAR, s.r.o. jako účetní a jak v přípravném řízení, tak také u hlavního líčení dne 5.1.2023 po řádném poučení dle § 100, 101 tr. řádu uvedla, že využije svého zákonného práva a k věci vypovídat nebude, neboť má obavu, že by si sama mohla přivodit trestní stíhání.

**Svědkyně Zdeňka V.** v restauraci Xxx pracovala a do současné doby také pracuje jako pomocná síla v kuchyni (stejně jako Valerie K.). Potvrdila, že se s paní K. na směně střídaly a obě měly krátký – dlouhý týden. Potvrdila, že pracovní doba pomocné síly v kuchyni byla stejná jako ostatních zaměstnanců, tj. většinou pracovaly od 10.00 hodin do konce směny, který byl až večer, soboty a neděle byly stejné. O zdravotních problémech paní K. toho moc neví, ale vzpomíná si, že byla nemocná s páteří. Na dotaz, zda je jí známo, že Valerie K. ve druhé polovině roku 2016 měla ještě nějaké jiné zaměstnání, svědkyně uvedla, že ona sama jí nic neříkala, protože se na směnách střídaly a do styku spolu moc nepřišly, ale je možné, že někde ještě pracovala, ale jistě to neví. Pouze něco takového slyšela. Někdo jí říkal, že by snad paní K. měla pracovat i někde v soláriu, ale neví, kdo to byl. Ona sama do solária nechodí. Ke konkrétnímu dotazu opětovně potvrdila, že pomocné síly jsou v kuchyni celý den a nevyskytují se tam jenom v exponovanou dobu, např. přes oběd.

**Svědkyně Aneta K.** je dcerou Valerie K. a ona sama zná firmu KARVISOLAR, s.r.o. z toho titulu, že tam jednou nebo dvakrát pracovala brigádně, a to konkrétně v restauraci Xxx jako servírka. Potvrdila, že do současné doby její matka – Valerie K. v restauraci Xxx pracuje, a to celou dobu jako pomocná síla v kuchyni. Ke konkrétním dotazům uvedla, že neví přesně, zda její matka pracovala v restauraci Xxx i v roce 2016, neboť ona sama se starala o svoje věci. Ví pouze, že se tam hlásila, ale zda ji přijali na místo nebo někam jinam, to jí známo není. Ví, že měla smlouvu a že někam jezdila, ale starala se sama o sebe, a proto jí detaily známy nejsou. Dle jejího názoru by práci v solárním studiu maminka zvládla, neboť to není práce nijak těžká.

**Svědkyně Valerie K.** v jednotlivých fázích trestního řízení, tedy jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení dne 5.1.2023 potvrdila, že v období od srpna 2016 do ledna 2017 pracovala v solárním studiu, a to nejprve v Karviné a nakonec v Orlové. Pracovala tam krátký – dlouhý týden, bývala tam i o víkendech, ale už si nepamatuje, jaká tam byla o víkendu pracovní doba. Po dotazu, jaká byla konkrétní náplň její práce v soláriu, svědkyně pouze uvedla, že tam byly objednávky a přípravky na opalování a už si to opravdu nepamatuje. Po každém soláriu se dávají věci do pořádku, to je všude. Přesnou práci v soláriu popsat nedokázala s odůvodněním, že tam celou dobu nebyla, protože byla také na nemocenské. Na dotaz, zda v soláriu pracovala s nějakým počítačem či programem

odpověděla, že přece všude jsou programy, všude je nastavený počítač a ona si přece nemůže pamatovat veškeré programy v počítači, které se neustále vylepšují a pořád se to mění. Ani neví, jestli to byl počítač, stroj nebo tablet. Dále uvedla, že pokud má popsat solární studio, tak bylo malé, ale už si to opravdu nepamatuje, je to různé a po tolika letech se to všude mění. Neví, kolik tam bylo opalovacích strojů. Pokud byla tázána, zda dělala v solárním studiu také úklid, uváděla, že přece vždy se musí uklidit a dát věci do pořádku. Ke konkrétnímu dotazu, zda v období od srpna 2016 do ledna 2017 pracovala současně také v kuchyni v restauraci Xxx, odpověděla, že v kuchyni mohla být jedině na tzv. záskok, ale asi až po nemocenské nebo když měla volno. Rozhodně v té době nepracovala v kuchyni tak, že by měla krátkou – dlouhou směnu. Potvrdila, že i v současné době nadále pracuje v restauraci Xxx jako pomocná kuchařka a jejím šéfem je jak obžalovaný, tak pan Š.

5. Také u hlavního líčení dne 16.2.2023 byli vyslýcháni další svědci, a to Ivana J., David M., Tereza R., Jana V. a David W.

**Svědkyně Ivana J.** byla zaměstnána po dobu zhruba 10 let ve více společnostech obžalovaného Marka M. a pana Š. Nakonec se rozhodla odejít z důvodu, že po ní byly žádány věci, se kterými nesouhlasila. Po celou dobu pracovala v administrativě, vykonávala kontrolu jednotlivých provozoven solárních studií a byla pověřována také komunikací na úřadech. Pokud jde o společnost KARVISOLAR, s.r.o., tak jejím jednatelem v té době byl obžalovaný Marek M. a tato firma provozovala solární studia. Svědkyně na základě udělené plné moci vyřizovala dotace na úřadu práce a ví také, že na osobu Valerie K. byla žádána dotace a tato dotace byla také přiznána. Jednalo se o dotaci na práci „obsluha solárního studia“. Svědkyně si však myslí, že paní Valerie K. tam ve skutečnosti nepracovala, neboť svědkyně sama v rámci provádění kontrol do solárních studií docházela a nikdy tam tu paní nepotkala. Naproti tomu tuto pracovnici potkávala v restauraci v Lutyni a myslí si, že tam pracovala v kuchyni. Ke konkrétnímu dotazu alespoň zevrubně popsala náplň pracovní činnosti v solárním studiu a potvrdila také, že po dobu těch 10 let, kdy byla ve firmách obžalovaného a pana Š. zaměstnána, byla patrně na všech solárních studiích. Celkem se jednalo asi o 20 – 22 těchto solárních studií. Ke konkrétní dotaci od úřadu práce potvrdila, že vyřízením této dotace byla pověřena a konzultovala ji s panem Š. V okamžiku, kdy měla připraveny veškeré materiály, tyto podepsala na základě udělené plné moci. Nevzpomíná si však, zda byla přítomna nějaké kontrole z úřadu práce, ale pokud je ve spise doloženo, že ano, pak tomu tak mohlo být. Na dotaz, proč při prováděné kontrole neuvedla skutečnosti o tom, že fakticky v solárním studiu paní Valerie K. nepracuje, svědkyně reagovala odpovědí, že v té době byla ještě zaměstnancem společnosti obžalovaného a pana Š. a bála se, že by přišla o své pracovní místo. Doplnila také, že při vyřizování dotace s konkrétním jménem Valerie K. za ní přišel právě pan Š. Na vysvětlenou, že z firmy nakonec po 10 letech odešla, protože její majitelé po ní chtěli věci, se kterými nesouhlasila, uvedla, že konkrétně po ní bylo požadováno, aby se stala jednatelkou ve dvou společnostech. Zpočátku vše fungovalo, ale následně po ní bylo požadováno, aby vyřídila na tyto společnosti úvěry v bance, které podepsala, avšak úvěry následně hrazeny nebyly. Neví, co se stalo s penězi z úvěru, neboť ona sama, přestože byla jednatelkou těchto společností, přístup k účtu neměla a veškeré bankovní karty i internetové bankovnictví těchto společností ovládal pan M. Vzhledem k tomu, že tehdy bance podepsala i směnku, do současné doby tyto peníze sama splácí.

**Svědkyně Tereza R.** pracovala v restauraci Xxx jako servírka a na osobu Valerie K. si vzpomíná, že tam dělala pomocnou sílu. Uvedla, že na každé směně byla jedna pomocná síla a v kuchyni se střídaly na krátký – dlouhý týden. O tom, že by v té době, kdy paní K.

pracovala v kuchyni jako pomocná síla, měla ještě nějaké další zaměstnání se vůbec nemluvilo a ona sama o tom nemá žádné tušení. Není jí známo, že by paní Valerie K. dělala současně obsluhu solárního studia. S touto pracovnicí svědkyně pracovala od roku 2016 do roku 2022 s výjimkami doby, kdy paní K. byla na nemocenské.

**Svědkyně Jana V.** do současné doby pracuje jako obsluha solárního studia a tuto funkci vykonávala také v inkriminované době. Pracovala nejprve v Karviné na ul. Masarykova třída a také na ulici Mlýnské. Jako obsluha solárií jednotlivé pracovnice měly krátký – dlouhý týden. Solární studio bylo v provozu celý týden, kdy v pracovní dny bylo otevřeno od 9.00 hodin do 20.00 hodin, v sobotu pouze od 9.00 do 14.00 hodin a v neděli odpoledne od 14.00 do 20.00 hodin. Na směně byla vždy pouze jedna obsluha a ona sama tam tehdy pracovala na dohodu o provedení práce. Její pracovní náplní bylo ráno zkontrolovat peníze, kosmetiku, úklid na pracovišti a přichystat se na zákazníky. Když zákazník přišel, zeptala se ho, na který stroj chce jít, zda potřebuje nějaký krém, ona mu solárium zapnula a zákazník zaplatil. V Karviné bylo celkem asi 7 solárních přístrojů a vytíženost byla dobrá. V okamžiku, kdy zákazník odešel, pracovnice zkontrolovala přístroj a vydesinfikovala ho, uklidila a připravila ho pro dalšího zákazníka. Opalovací program se ovládal přes počítač. V okamžiku, kdy ráno přišla do práce, tak se v počítači přihlásila, zadala své heslo a tabulky už vyskočily samy. Zákazník si vybral stroj tak, že svědkyně navolila počet minut a úhradu slevovou kartou nebo hotovostí. Na počítač se přihlašovala svým jménem a heslem. Jméno Valerie K. jako obsluha solárního studia jí nic neříká, s touto osobou se rozhodně v soláriu nestřídala, a to ani v Karviné, ani v Orlové. Za jejího působení tam byl stálý personál, kdy ona sama se střídala s kolegyní Renátou, s nikým jiným. Ke konkrétnímu dotazu tato svědkyně také potvrdila, že za dobu svého působení v solárním studiu se nikdy nesetkala s tím, že by přímo v prostoru solárního studia měla nějaká osoba nějaké obchodní jednání, ať už z jakéhokoliv důvodu.

**Svědek David W.** byl v inkriminovaném období zaměstnán v restauraci Xxx jako vedoucí kuchař a potvrdil, že v období od srpna 2016 do konce ledna 2017 v kuchyni jako pomocná síla pracovala také paní Valerie K. Tato pracovnice bývala na směně s ním, ale také s jinými kuchaři, střídali se. Na konkrétní dotaz, že by v inkriminované době paní Valerie K. pracovala kromě kuchyně ještě někde jinde, konkrétně v nějakém soláriu, svědek odpověděl, že se této svědkyně nechce nijak dotknout, ale byla to osoba, která v kuchyni jako pomocná síla škrábala brambory a uklízela, nic jiného tam nedělala a dle jeho názoru by pracovní pozice „obsluha solária“ pro ni byla příliš silnou pozicí.

**Svědek David M.** byl v procesním postavení svědka poprvé vyslýchán až u hlavního líčení dne 16.2.2023. Dříve se sice k věci vyjadřoval, ale vždy na úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr.řádu. Poprvé takovéto vysvětlení podal dne 31.3.2021 v jiné trestní věci, z níž byla nyní projednávaná trestní věc následně vyloučena a tehdy po řádném poučení dle § 100 odst. 2 tr.řádu využil svého práva a výpověď odmítl. Současně neudělil souhlas se zproštěním mlčenlivosti svého daňového poradce. Následně dne 21.5.2021 – již v této trestní věci – podal vysvětlení, v němž se vyjadřoval k osobě obžalovaného i některých svědků a rovněž ke společnosti KARVISOLAR, s.r.o.
U hlavního líčení potvrdil, že obžalovaného Marka M. zná, a to delší dobu. V době, kdy obžalovaný zakládal svou první firmu – MALKIN FUTURE – obžalovaný ještě studoval, a proto mu svědek v této firmě dělal jednatele. Po ukončení studií obžalovaný firmu převzal se vším všudy. Firma MALKIN FUTURE se mimo jiné zabývala velkoobchodní činností se solárii, solární kosmetikou, solárními trubicemi a tato firma byla v podstatě „matkou“ společnosti KARVISOLAR, s.r.o. O dotacích na zaměstnance firmy KARVISOLAR, s.r.o. svědkovi není nic známo, neboť sám v této firmě nijak nefiguroval. Měl v té době vlastní

firmu – SHARK LINE Partner a s obžalovaným spolupracoval na bázi obchodu. On sám z Holandska odebíral nějakou solární kosmetiku a další věci a dodával ji do provozoven obžalovaného. K osobě Valerie K. svědek vypověděl, že ví, že pracovala v restauraci a penzionu Xxx a nějakou dobu pracovala také v solárním studiu SHARK. Tuto skutečnost ví, neboť v solárním studiu ji občas vídal, neboť on sám tam někdy míval obchodní schůzky. Tu paní si pamatuje, protože mu tam vizuálně nezapadala. Jmenovitě si žádnou jinou obsluhu solária nevybaví. Na paní K. byl tázán už na policii, a proto mu toto jméno uvízlo v paměti. Pokud jde o jeho schůzky v solárním studiu, pak k těm docházelo v Orlové i v Karviné, jednalo se většinou o schůzky obchodního charakteru, byly nepravidelné, možná tak jednou za půl roku. Ty schůzky se konaly někdy vícekrát do měsíce a někdy vůbec. Ne vždy v tom solárním studiu paní K. přítomna byla. Možná u jeho schůzky v solárním studiu byla paní K. jednou v Karviné a jednou v Orlové. V průběhu výpovědi svědek dále potvrdil, že paní K. do současné doby pracuje v restauraci Xxx a tato skutečnost je mu známa proto, že i on sám v současné době v této restauraci je zaměstnán.

6. Další svědci byli vyslechnuti také u posledního hlavního líčení dne 30.3.2023, a to konkrétně Michaela F., Gabriela V. a Martin Š.

**Svědkyně Michaela F.** pracovala od roku 2015 do konce roku 2019 jako servírka v restauraci Xxx v Dolní Lutyni a pana M. z té doby zná, protože seděl dole v kanceláři této restaurace. Ona sama byla celou dobu zaměstnána u firmy Relaxační centrum a celou dobu tam pracovala jako servírka. Za doby jejího působení v restauraci Xxx pracovala také Valerie K., která je tam do současné doby a pracovala jako pomocná síla v kuchyni. Myslí si, že ve stejné době paní K. nepracovala v solárním studiu, neboť se domnívá, že to by jako kolegové věděli. V té době ona sama také solární studio v Orlové několikrát navštívila.

Svědci Martin Š. a Gabriela V. byli v procesním postavení svědka poprvé vyslýcháni až u hlavního líčení dne 30.3.2023 (stejně jako výše uvedený svědek David M.). Také svědek Martin Š. k věci v minulosti podával vysvětlení opakovaně v měsíci dubnu a květnu 2021, avšak osoba svědkyně Gabriely V. ve spise nikde nefiguruje a byla skutečně k věci poprvé vyslýchána až u zmíněného hlavního líčení dne 30.3.2023.

**Svědkyně Gabriela V.** potvrdila, že zná obžalovaného a v minulosti pracovala v jeho firmě KARVISOLAR. Působila tehdy jako manažerka solárních studií a její nadřízenou byla paní J. V rámci své pracovní činnosti tehdy jezdila na jednotlivá solární studia a právě tam přišla párkrát do kontaktu s paní Valerií K. Myslí si, že tato osoba tam pracovala na hlavní pracovní poměr, byla velmi pečlivá a dochvilná. Z ostatních pracovnic z té doby si celým jménem pamatuje snad jen paní V., nikoho dalšího. Ke konkrétnímu dotazu dále uvedla, že i v současné době ještě vykonává činnost pro solární studio, ale již pouze brigádně. Hlavní pracovní poměr má ve firmě Discover Fitness s.r.o. (jednatel pan Š.). I po opětovném poučení o trestních následcích křivé svědecké výpovědi tato svědkyně setrvala na svých tvrzeních o zaměstnání Valerie K. v solárním studiu v inkriminované době a současně uvedla, že o předmětu její výpovědi u hlavního líčení s nikým nehovořila, … „jen se poptala, ale nijak nevyzvídala a ani nevěděla, na co konkrétně bude tázána…“

**Svědek Martin Š.** je nevlastním otcem obžalovaného a přes tento příbuzenský poměr po řádném poučení u hlavního líčení nevyužil svého práva odmítnout výpověď a k věci se vyjádřil. Svědek zejména obsáhle popsal svou vlastní podnikatelskou činnost s tím, že v podstatě dělal technické zabezpečení asi 20 – 25 solárních studií. Převážně tedy řešil technickou stránku, konkrétní výběr pracovnic do solárních studií nedělal vůbec, personalistiku měla na starosti paní J. Jméno Valerie K. je mu známo, neboť již byl v této

souvislosti vyslýchán dříve na policii a pamatuje si, že tato osoba v inkriminované době pracovala v solárním studiu a byl na ni čerpán dotační titul. Byla zodpovědná, slušná a pečlivě uklízela. Do toho solárního studia si tehdy šla v podstatě odpočinout, neboť práce v kuchyni pro ni byla docela náročná. Veškeré záležitosti ohledně dotace tehdy řešila právě paní J., kdy firma navrhovala celkem 3 – 4 takové zaměstnance, ale dotace byla nakonec přiznána jen na paní K. Dle jeho názoru je práce v solárním studiu „pohodová", zvládne ji každý a kdo nechtěl moc dřít a nemá velké ambice, této práce si vážil.

7. V průběhu jednotlivých hlavních líčení byly v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. řádu přečteny další tři svědecké výpovědi.
**Svědkyně Dana K.** pracovala v posledním čtvrtletí roku 2016 v restauraci Xxx v Dolní Lutyni, a to jako pomocná síla v kuchyni. Smlouvu měla uzavřenou s firmou Relaxační a sportovní zóna. Ke konci roku začala mít zdravotní problémy, a proto nakonec v této práci skončila. V době, kdy v kuchyni v restauraci Xxx pracovala, tam byla jako pomocná síla také Valerie K., která ji zaučovala. Neví nic o tom, že by tato pracovnice měla současně pracovat také někde jinde jako obsluha solária.
**Svědkyně Veronika N.** v období srpen 2016 až leden 2017 pracovala jako servírka v restauraci Xxx a jejím šéfem byl pan Š. Od něho dostávala také úkoly. Vyjmenovala řadu osob, které společně s ní v té době v restauraci pracovaly, a to včetně Valerie K. Tato osoba pracovala v kuchyni a dělala pizzy. Neví o tom, že by pracovala ještě někde jinde. Stejně jako všichni ostatní i paní K. měla směny krátký – dlouhý týden.
Také **svědkyně Jana N.** pracovala jako servírka v inkriminované době v restauraci Xxx a jejím zaměstnavatelem byl pan Š. I tato svědkyně vyjmenovala jednotlivé zaměstnance restaurace včetně Valerie K., kterou znala už z dřívější doby z jiné práce. Valerie K. byla v restauraci zaměstnána už před nástupem této svědkyně do zaměstnání a domnívá se, že tam dělá do současné doby. Valerie K. pracovala v kuchyni, občas spolu jezdily domů taxíkem. Svědkyně nikdy neslyšela, že by v té době Valerie K. pracovala ještě někde jinde jako obsluha solárního studia.

8. Jako důkaz soud vyhodnotil také jednotlivé **listinné materiály** založené ve spise, které byly v průběhu hlavního líčení předloženy stranám k nahlédnutí v souladu s ustanovením § 213 odst. 1 tr. řádu.
Na **č.l. 1 – 14** jsou založeny **materiály Úřadu práce České republiky**, krajské pobočky v Ostravě, z nichž vyplývá, že firmě KARVISOLAR, s.r.o. byl vyplacen příspěvek v celkové výši 41.080 Kč (v písemném vyjádření je nesprávně uvedena suma 41.800 Kč), kdy tyto příspěvky jsou rozepsány za jednotlivé měsíce srpen, září a prosinec 2016 a leden 2017, kdy ze součtu těchto jednotlivých částek je zcela zřejmá právě suma 41.080 Kč. Současně je v této zprávě úřadu práce uvedeno, že vyúčtování mzdových nákladů bylo zaměstnavatelem dokládáno řádně a žádné pochybnosti ve věci vyplacení příspěvků řešeny nebyly. Součástí této zprávy jsou také kopie jednotlivých vyúčtování mzdových nákladů za příslušné měsíce, z nichž tyto částky jednoznačně vyplývají. Mezi těmito doklady je na č.l. 11 – 13 také vlastní Dohoda o vyhrazení společensky účelného pracovního místa a poskytnutí příspěvku spolufinancovaného ze státního rozpočtu a Evropského sociálního fondu, která byla uzavřena mezi Úřadem práce České republiky a firmou KARVISOLAR, s.r.o. (zastoupenou jejím jednatelem Markem M.) dne 27.7.2016. V článku II. této dohody jsou obsaženy podmínky poskytnutí příspěvku a jednoznačně z těchto ustanovení vyplývá, že zaměstnavatel vyhradí pracovní místo pro druh práce „obsluha solárního studia" s místem výkonu práce KARVISOLAR, s.r.o., Mlýnská č. 788/1, Karviná – Fryštát a na toto vyhrazené pracovní místo přijme do pracovního poměru uchazeče o zaměstnání, a to paní Valerii K. Pracovní poměr bude sjednán od 1.8.2016 na dobu neurčitou s týdenní pracovní dobou 40 hodin. Po splnění těchto podmínek se úřad práce zavazuje poskytnout

takovému zaměstnavateli příspěvek ve výši vynaložených prostředků na mzdy zaměstnance včetně pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvedl z vyměřovacího základu zaměstnance, avšak maximálně 13.000 Kč měsíčně. Příspěvek bude poskytován na dobu od 1.8.2016 do 31.1.2017. Na výše zmíněnou dohodu navazuje **pracovní smlouva na č.l. 15 – 16**, která byla uzavřena téhož dne, tj. 27.7.2016 mezi zaměstnavatelem – KARVISOLAR, s.r.o. a pracovníkem – Valerií K. Z této pracovní smlouvy vyplývá, že pracovník nastoupí do práce dne 1.8.2016 jako obsluha solárního studia, je mu stanovena zkušební doba na období do 31.10.2016 a je zde uvedeno také místo výkonu práce a délka pracovní doby, tj. 40 hodin týdně. Nedílnou součástí této pracovní smlouvy je také **mzdový výměr (č.l. 17)** z téhož dne, který zní na částku 12.100 Kč měsíčně. Ze založených **dokladů firmou KARVISOLAR, s.r.o. (č.l. 22 – 39)** znovu vyplývají shora uvedené skutečnosti, neboť je v kopii znovu předkládán mzdový výměr Valerie K. i vlastní pracovní smlouva. Z jednotlivých výplatních lístků je pak zřejmá výše mzdy, která měla být Valerii K. v předmětném období společností KARVISOLAR, s.r.o. vyplácena, jakož i výše sražených odvodů pojistného na sociální zabezpečení i na veřejné zdravotní pojištění. Právě z těchto dokladů také vyplývá, že již za měsíc září 2016 byla Valerii K. vyplacena čistá mzda pouze ve výši 2.080 Kč s ohledem na skutečnost, že začala čerpat nemocenskou a žádná mzda nebyla vyčíslena následně za měsíce říjen a listopad 2016 (z důvodu pobírání nemocenských dávek). Na **č.l. 28** je založena **dohoda o rozvázání pracovního poměru** datovaná dnem 30.3.2017, z níž vyplývá, že pracovní poměr s touto zaměstnankyní byl ukončen ke dni 31.3.2017. Ihned následně však byla uzavřena **nová pracovní smlouva (č.l. 31)** a to dne 31.3.2017 na dobu neurčitou od 1.4.2017, bez uvedení zkušební doby, kdy druh práce je zde uveden – pomocná síla v kuchyni. V založeném mzdovém výměru z tohoto data byla stanovena hrubá mzda ve výši 11.000 Kč, která následně od 1.1.2019 byla zvýšena na částku 13.350 Kč. Jednotlivé **výplatní lístky** i z této pracovní pozice Valerie K. jsou pak založeny na **č.l. 34 – 39 spisu**. Dle **dokladů předložených Městským úřadem Bohumín (č.l. 181 – 186)** byla obchodní firma KARVISOLAR, s.r.o. zapsána v živnostenském rejstříku a zahájila provozování živnosti dne 2.1.2016. Jako předmět podnikání bylo zapsáno „provozování solárií“. Jednatelem společnosti byl Marek M., který udělil plnou moc paní Ivaně J. k jednotlivým úředním jednáním. Činnost této společnosti byla ukončena ke dni 23.11.2016. Ze založeného **sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná (č.l. 188)** pak vyplývá, že pracovnice Valerie K. pobírala nemocenskou a dávky nemocenského pojištění v době od 29.8.2016 do 2.12.2016. Ze **sdělení Komerční banky a.s. (č.l. 192 – 194)** je pak zřejmé, že majitelem účtu č. 1150022510247 je společnost KARVISOLAR, s.r.o. a tento účet byl zrušen ke dni 16.10.2019. Dispoziční práva k tomuto účtu měl ve stejném období nejen obžalovaný Marek M., ale také svědek David M. Z přehledu vybraných transakcí na tomto účtu za období od 1.6.2016 do 31.3.2017 vyplývá, že Úřadem práce, krajskou pobočkou v Ostravě, byly na tento účet zaslány celkem 4 částky a to dne 18.10.2016 částka 13.000 Kč, dne 11.11.2016 částka 2.080 Kč, dne 8.2.2017 částka 13.000 Kč a dne 10.3.2017 částka 13.000 Kč. Po celou dobu byl zůstatek na účtu veden v mínusových částkách.

Z dalších **dokladů k firmě KARVISOLAR, s.r.o. (č.l. 224 a následující)** je pak zřejmé, že firma KARVISOLAR, s.r.o. byla zapsána v obchodním rejstříku v měsíci květnu 2015 a vymazána v měsíci květnu 2021. Jednatelem firmy v inkriminovaném období byl obžalovaný Marek M. a jediným společníkem firma MALKIN FUTURE s.r.o. Dolní Lutyně. Tato společnost byla zrušena s likvidací. Z jednotlivě založených dokladů je mimo jiné také zřejmé, že mateřskou firmou této společnosti byla právě obchodní společnost MALKIN FUTURE s.r.o. zastoupená jejím jednatelem Davidem M. Z **tabulky poskytnutých příspěvků na č.l. 251 spisu** je pak znovu objektivizována celková výše

vyplaceného příspěvku na částku 41.080 Kč.

9. Po provedeném dokazování soud hodnocením důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl k závěru o vině obžalovaného Marka M. a jeho trestné jednání ve shodě s podanou obžalobou právně kvalifikoval jako přečin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1 tr.zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku. V obou případech bylo přitom použito znění trestního zákoníku před novelou provedenou zákonem č. 315/2019 Sb., účinnou od 1.12.2019, a to s ohledem na dobu spáchání skutku a skutečnost, že konkrétně v případě § 260 došlo touto zmíněnou novelou v případě kvalifikované skutkové podstaty v odstavci 2 tohoto zákonného ustanovení k jejímu podstatnému rozšíření. Oproti podané obžalobě byla pouze upravena skutková věta v jejím závěru, a to ohledně celkové výše vyplaceného finančního příspěvku, kdy v obžalobě byla nesprávně uvedena částka 41.800 Kč, ale ze součtu jednotlivě vyplacených příspěvků i z tabulky poskytnutých příspěvků na č.l. 251 spisu zcela jednoznačně vyplývá, že správnou částkou je právě částka 41.080 Kč.

10. Ustanovení o trestném činu dotačního podvodu podle § 212 tr. zákoníku zajišťuje ochranu poskytování subvencí, dotací nebo návratných finančních výpomocí nebo příspěvku, jakož i jejich účelovému určení, a proto v konečném důsledku chrání i cizí majetek v oblasti poskytování dotací. Objektivní stránka této skutkové podstaty spočívá v tom, že pachatel uvede v žádosti o poskytnutí dotace nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. Tato skutková podstata je tedy vázána na žádost o poskytnutí dotace, subvence nebo návratné finanční výpomoci či příspěvku. K trestní odpovědnosti pachatele za tento trestný čin (přečin) není nutné, aby poskytovatel dotace jednal v omylu, resp. aby jednání pachatele vedlo k omylu, na základě kterého by poskytl plnění ve formě peněžitých prostředků příjemci dotace. K trestnosti tohoto činu se rovněž nevyžaduje, aby pachatel skutečně vylákal poskytnutí takové dotace. Pokud však pachatel vyláká dotačním podvodem takové plnění, může jít podle jeho výše o způsobení škody, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby. Dotací se obecně rozumí zpravidla pravidelný příděl peněz, nejčastěji poskytovaný obcím, úřadům nebo ústavům, ale také fyzickým a právnickým osobám. Na konkrétní akce nebo předem stanovené okruhy potřeb se poskytují účelové dotace, a to za podmínek stanovených zásadami dotační politiky. V takovém případě pak mohou být použity jen na určené účely a podléhají ročnímu zúčtování se státním rozpočtem republiky. Účel dotace je dán a musí být dodržen – prostředky nelze použít na nic jiného než stát stanovil. Za nepravdivé se považují takové údaje, jejichž obsah vůbec neodpovídá skutečnému stavu, o němž je podávána informace v žádosti o poskytnutí dotace, a to byť jen o některé důležité skutečnosti pro poskytnutí takové dotace. Za hrubě zkreslené údaje jsou pak považovány takové údaje, které mylně nebo neúplně informují o podstatných a důležitých okolnostech v žádosti pro poskytnutí dotace. Z hlediska subjektivní stránky se jedná o úmyslný trestný čin a na rozdíl od obecného trestného činu podvodu podle § 209 není třeba vznik škody, a to jak majetkové, tak případně nemajetkové povahy. Proto ani úmysl pachatele nemusí k takové škodě směřovat, i když tomu zpravidla tak bude.

    V případě přečinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 tr. zákoníku lze odkázat na obdobný komentář s tím, že se jedná o poškození finančních zájmů Evropské unie, neboť takové finanční prostředky vyplývají právě z rozpočtu této instituce. Také v případě tohoto trestného činu se jedná o trestný čin úmyslný a k naplnění této skutkové podstaty postačí i úmysl nepřímý.

    Pokud obhajoba již v přípravném řízení a následně také v závěrečné řeči u hlavního líčení namítala promlčení trestní odpovědnosti za dané trestné činy v souladu s ustanovením § 34

tr. zákoníku, pak je třeba uvést, že soud se ztotožnil s názorem státního zástupce, prezentovaným již v přípravném řízení ohledně této skutečnosti (konkrétně v usnesení ze dne 28.12.2021). Je třeba uvést, že v tomto konkrétním případě obžalovaný Marek M. vyvolal možnost poruchového následku nikoli uzavřením Dohody o vyhrazení společensky účelného místa v měsíci červenci 2016, ale až následně předkládáním nepravdivých vyúčtování mzdových nákladů v jednotlivých měsících, kdy naposledy bylo takové vyúčtování předloženo dne 28.2.2017 Úřadu práce v Karviné. Jednání obžalovaného přitom bylo vedeno jednotným záměrem vylákat od Úřadu práce ČR finanční prostředky pod nepravdivou záminkou a k dokonání tohoto trestného činu tedy došlo až dne 28.2.2017 (podáním posledního vyúčtování mzdových nákladů). Pětiletá promlčecí doba v souladu s ustanovením § 34 tr. zákoníku tedy uplynula až dnem 28.2.2022 a ke sdělení obvinění Marku M. došlo dne 29.9.2021, tedy před uplynutím lhůty této promlčecí doby.

11. Obžalovaný Marek M. po celou dobu trestního řízení vytýkanou trestnou činnost zcela popírá a připouští pouze určité pochybení v tom směru, že nenahlásil úřadu práce změnu místa výkonu práce Valerie K. (v solárním studiu v Orlové). Současně také připouští, že ve stejné době mohla paní Valerie K. pracovat také jako pomocná síla v restauraci Xxx v Dolní Lutyni, avšak tam byla zaměstnána pouze na dohodu o provedení práce a vypomáhala tam pouze „nárazově".

Ve světle jednotlivě provedených důkazů se však tato výpověď obžalovaného a jeho obhajoba jeví jako zcela účelová, neboť nelze přehlédnout, že s výjimkou samotné Valerie K. a několika málo svědků (propojených do současné doby rodinnými či pracovními svazky s osobou obžalovaného), nikdo z dalších svědků v inkriminované době nepotvrdil zaměstnání Valerie K. v solárním studiu a řada svědků tuto skutečnost přímo vyloučila. V žádném případě se přitom nejedná o zanedbatelné množství svědků, neboť jednotlivě vyslechnutí kuchaři, servírky i další pracovníci restaurace Xxx v Dolní Lutyni, všichni shodně uvedli, že v inkriminované době Valerie K. pracovala jako pomocná síla v kuchyni v této restauraci a měla směny ve formě krátký – dlouhý týden. V žádném případě se tedy nejednalo o pouhou výpomoc v kuchyni v nejfrekventovanější době této restaurace, ale o její pracovní zařazení na řádné směně. Všichni tito svědci přitom také potvrzují, že tato směna i pro pomocnou sílu začínala v časných dopoledních hodinách a trvala až do uzavření restaurace kolem desáté hodiny večerní. I pokud by soud teoreticky připustil, že by tato pracovnice mohla v opačných směnách vykonávat svou činnost také v solárním studiu (kde byl také režim krátký – dlouhý týden), pak by ale zcela jednoznačně nenaplnila podmínku uzavřené dohody o výkonu práce v rozsahu 40 hodin týdně. Otevírací doba v soláriu (zejména dle sdělení svědkyně V.) byla různá, kdy v pracovní den činila od 9.00 do 20.00 hodin, tj. 11 hodin denně. V sobotu bylo solární studio otevřeno od 9.00 do 14.00 hodin, tj. 5 hodin a v neděli od 14.00 do 20.00 hodin, tj. 6 hodin. V režimu „krátkého pracovního týdne" by tedy mohla pracovnice odpracovat pouze 22 hodin (tedy podmínka odpracovaných 40 hodin týdně by splněna nebyla). Tato podmínka by sice v režimu „dlouhého pracovního týdne" naplněna byla, a to v rozsahu 44 hodin, ale ve svém součtu za celý pracovní měsíc by podmínka 40 hodin výkonu práce týdně rozhodně naplněna nebyla. Tato teoretická možnost navíc přichází v úvahu pouze v případě zcela zdravé pracovní síly, která by v takové situaci neměla ani jediný den odpočinku, což rozhodně nebyl případ paní Valerie K. Navíc ani další zaměstnanci firmy KARVISOLAR, s.r.o. či dalších firem obžalovaného Marka M. zaměstnání Valerie K. v solárním studiu nepotvrdili. Svědkyně Marcela M. jakožto provozní společnosti neví nic o tom, že by v inkriminovanou dobu pracovala paní Valerie K. v nějakém solárním studiu a naopak ji zná jako pracovnici, která vykonávala pomocné práce v kuchyni, a to na krátký – dlouhý pracovní týden. Stejně tak Ivana J., která byla zaměstnána delší dobu ve více společnostech obžalovaného i pana

Š. a měla na starosti mimo jiné kontrolu provozoven jednotlivých solárií, výslovně uvedla, že při provádění kontrol v jednotlivých soláriích tam Valerii K. nikdy nepotkala a myslí si, že tam ve skutečnosti nepracovala. Na dotaz, proč tyto informace nesdělila při prováděné kontrole úřadu práce, odpověděla, že v té době byla ještě ve firmě zaměstnána a bála se, že přijde o své pracovní místo. Také skutečnost, že další svědkyně – Hana K., která ve firmách obžalovaného a pana Š. vykonávala funkci účetní, jak v přípravném řízení, tak také u hlavního líčení po řádném poučení dle § 100 odst. 2 tr. řádu využila svého zákonného práva a odmítla výpověď z obavy před možným trestním stíháním vlastní osoby, svědčí o mnohém a podtrhuje výše uvedené závěry.

Je zcela zřejmé, že účetně i papírově bylo ohledně pracovní pozice Valerie K. „vše v pořádku" a vzhledem k tomu, že namátková kontrola úřadu práce prověřovala vyplácení dotací pouze na základě listinných podkladů a v žádném případě neověřovala fyzicky zaměstnání příslušného pracovníka na daném místě, nemohla ani žádné nedostatky zjistit. V neposlední řadě pak nelze přehlédnout např. výpověď svědka Davida W., který jako vedoucí kuchař restaurace Xxx často pracoval s Valerií K. v této restauraci a k této osobě vysloveně uvedl, že se jednalo o paní, která v kuchyni škrábala brambory a uklízela a dle jeho názoru by práce v solárním studiu pro ni byla „příliš silná pozice". Nelze také přehlédnout, že zatímco svědkyně, které skutečně v soláriu působily nebo působí (např. Jana V.), byly schopny zcela detailně a přesně popsat svou pracovní činnost v tomto soláriu, naproti tomu svědkyně Valerie K. nebyla schopna u hlavního líčení reprodukovat ani zlomek této pracovní činnosti. V podstatě nedokázala konkrétně uvést žádný pracovní úkon, který byl spojen s jejím výkonem práce v solárním studiu. Ačkoliv ve shodě s obhajobou obžalovaného tvrdila, že skutečně na této pozici byla zaměstnána a v kuchyni v té době vypomáhala jen občas, nelze současně přehlédnout, že právě tato svědkyně do současné doby v restauraci Xxx v Dolní Lutyni pracuje a jejím zaměstnavatelem je právě obžalovaný.

Ačkoliv svědci David M., Martin Š. a Gabriela V. obhajobu obžalovaného Marka M. v podstatě potvrzují, nelze přehlédnout jejich rodinné vztahy (v případě svědka Martina Š.) či pracovní vztahy (v případě svědků Davida M. a Gabriely V.) k obžalovanému do současné doby. Svědci David M. a Martin Š. byli na podání vysvětlení vyslechnuti již v měsících březnu a dubnu 2021, kdy se vyjadřovali v rámci trestní věci a prověřování Policie ČR pod č.j. KRPT-16367-691/TČ-2019-070381 a to k činnosti řady firem, jejich převodu na nové jednatele, odvodům na sociální a zdravotní pojištění, jakož i zaznamenávání denních tržeb solárií apod. V rámci tohoto prověřování oba tito svědci využili po poučení dle § 100 odst. 2 tr.řádu svého práva a nevypovídali a současně David M. uvedl, že nezprostí mlčenlivosti svého daňového poradce. Právě z této trestní věci byla následně v rámci prověřování vyloučena nyní projednávaná trestní věc obžalovaného Marka M. Také v této věci byli David M. a Martin Š. vyslechnuti na podání vysvětlení, a to v měsíci květnu 2021, kdy v rámci tohoto podaného vysvětlení David M. v podstatě nic podstatného k dotaci neuvedl, Martin Š. vypovídal víceméně shodně jako u hlavního líčení dne 30.3.2023. Ačkoli právě svědek David M. v rámci hlavního líčení dne 16.2.2023 v procesním postavení svědka uváděl, že konkrétně Valerii K. několikrát v solárním studiu sám viděl, a to v době, kdy tam měl své pracovní schůzky, o takových aktivitách svědka nehovoří nejen svědkyně Valerie K., ale ani žádná další svědkyně, která v té době skutečně v soláriích byla zaměstnána. Současně kromě osoby Valerie K. nebyl tento svědek schopen jménem označit žádnou další obsluhu těchto solárií. Pokud jde o svědkyni Gabrielu V., ve vztahu k této ve spise není založen žádný listinný důkaz, který by prokazoval, že by byla v dřívější době jakkoliv k věci žádána o podání vysvětlení. Její první výpověď v této souvislosti tedy je podána až u hlavního líčení dne 30.3.2023. Přestože svědkyně tvrdila, že

ohledně této výpovědi se s nikým nekontaktovala a nic nezjišťovala, poměrně detailně a přesně popisovala činnost v solárních studiích, přítomnost Valerie K. v tomto zaměstnání a reagovala na všechny dotazy (přes časový odstup několika let od projednávané události). I u této svědkyně však rozhodně nelze přehlédnout, že sama uvedla, že je v současné době zaměstnána u firmy DISCOVER FITNESS s.r.o., kde je prokazatelně jediným jednatelem právě další svědek – Martin Š.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti a vyhodnocení jednotlivých důkazů jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, soud neměl žádné pochybnosti o vině obžalovaného Marka M., který je osobou plně trestně odpovědnou a současně dospěl k závěru, že vytýkaného trestného jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť jednoznačně chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem, tj. sebe obohatit a porušit tak zájem na ochraně majetku, poskytování dotací a finančních zájmů Evropské unie.

12. K osobě obžalovaného Marka M. bylo zjištěno, že do současné doby pracuje jako administrativní pracovník a v místě trvalého bydliště k jeho osobě nebyly zjištěny žádné negativní poznatky. Rovněž v opise rejstříku trestů tento obžalovaný dosud nemá žádný záznam.

13. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 a§ 39 tr. zákoníku, kdy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Soud posuzoval také povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, jakož i okolnosti, za kterých byl čin spáchán. Zvlášť byla hodnocena také osoba pachatele, míra jeho zavinění a pohnutky, jakož i polehčující a přitěžující okolnosti.

14. V konkrétním případě je z obou žalovaných přečinů přísnější přečin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku, kde lze uložit trest odnětí svobody až na 3 léta nebo zákaz činnosti nebo propadnutí věci. Vzhledem k tomu, že obžalovaný Marek M. byl uznán vinným dvěma přečiny, bylo nutno ukládat trest úhrnný dle ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku. V případě obžalovaného Marka M. byla shledána výrazná polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) tr. zákoníku, neboť obžalovaný je osobou dosud soudně netrestanou. Současně je třeba zdůraznit, že nejen před spácháním trestného činu, ale také po spáchání této trestné činnosti, tj. od února 2017, tedy po dobu dalších 6 let, znovu žije zcela řádně a soudu není známo, že by v současné době proti němu bylo vedeno nějaké další trestní řízení. Taktéž k celkové výši způsobené škody v částce 41.080 Kč je třeba uvést, že se zcela jednoznačně jedná o menší škodlivý následek, přestože soud nechce trestné jednání obžalovaného nikterak zlehčovat. Na druhou stranu žádné výrazné přitěžující okolnosti soudem shledány nebyly. Za této situace soud důsledně vážil druh trestu, který bude obžalovanému za toto trestné jednání uložen. Dospěl k závěru, že jako zcela adekvátní se jeví trest peněžitý, neboť v souladu s ustanovením § 67 odst. 1 může být tento peněžitý trest uložen, jestliže pachatel pro sebe trestným činem získal majetkový prospěch (což se v tomto případě stalo). Dle ustanovení § 67 odst. 3 tr. zákoníku jako samostatný může být peněžitý trest uložen, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a osobě a poměrům pachatele uložení jiného trestu není třeba. Právě toto ustanovení plně odpovídá konkrétní trestní věci a osobě obžalovaného, a proto soud uložení tohoto druhu trestu zvolil. Podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku pak byla stanovena výměra trestu ve výši 200 celých denních sazeb po 250 Kč, tj. celkem 50.000 Kč,

kdy tato výše odpovídá osobním a majetkovým poměrům obžalovaného. S ohledem na výše uvedené uložení jakéhokoliv jiného druhu trestu soud považoval za nepřiměřeně přísné s ohledem na okolnosti daného případu i osobu samotného pachatele.

15. V průběhu trestního řízení byla jednoznačně prokázána příčinná souvislost mezi protiprávním zaviněným jednáním obžalovaného a vznikem škody, a proto byl obžalovaný Marek M. v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu zavázán k povinnosti zaplatit poškozenému Úřadu práce ČR, krajská pobočka Ostrava, majetkovou škodu ve výši poskytnuté dotace, tj. v částce 41.080 Kč. Tento poškozený se k trestnímu řízení řádně a včas připojil, a proto mohlo být o tomto nároku v rámci adhézního řízení rozhodnuto.

**Poučení:**

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci. Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu může podat odvolání obviněný a státní zástupce pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce navrhl. Poškozený může podat odvolání proti rozsudku pouze v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil. Ve prospěch obviněného mohou rozsudek podat i oprávněné osoby uvedené v ustanovení § 247 odstavec 2 trestního řádu, a to za stejných podmínek jako obviněný. Státní zástupce může podat odvolání ve prospěch i neprospěch obviněného, v odvolání je povinen uvést, zda je podává, byť jen zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Právo odvolání nemá ten, kdo se ho výslovně vzdal po vyhlášení tohoto rozhodnutí.

Poškození, kterým byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích, se poučují, že mohou požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obviněného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Ostrava 30.března 2023

JUDr. Šárka Skalská v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.